

Čovečanstvo mora da usvoji rezultate psihološkog istraživanja da bi stvorilo život dostojan čoveka“

Ako spoznamo sebe same i svoje bližnje promeniće se način gledanja na državnu stvarnost i celokupni društveni poredak

By [Dr. Rudolf Hänsel](#)

Theme: [History](#)

Global Research, April 23, 2023

Svi članци Глобалног истраживања могу се читати на 51 језику тако што ћете активирати дугме Преведи веб локацију испод имена аутора.

Да бисте добили дневни билтен Глобал Ресерцх-а (изабрани чланци), кликните овде.

Кликните на дугме за дељење изнад да бисте е-поштом/проследили овај чланак својим пријатељима и колегама. Пратите нас на Инстаграму и Твиттеру и претплатите се на наш Телеграм канал. Слободно поново постављајте и делите чланке Глобалног истраживања.

***

Uvod u tematiku

*Gradjani u našim zemljama nisu zadovoljni aktuelnom situacijom u svetu: rat Zapada protiv Rusije kojem se ne sagledava kraj, koji bi mogao da preraste u atomski rat dve super sile na evropskom tlu, i brojni drugi ratovi: samo borba i ubistva. Na to se nadovezuje sve veće siromašenje siromašnih društvenih slojeva i briga za budućnost. Vidi: **Paul C. Roberts**: „Does America Have a Future?“ („Da li Amerika ima budućnost“) (1).*

Šta činiti? „Ići na barikade“, ili prihvatiti ćutke ludilo? O tome je nosilac Nobelove nagrade za mir **Martin Luter King** rekao u svom istorijskom govoru 4. Aprila 1967: *“Doći će vreme, u kojem će ćutanje biti izdaja“* (2).

Prema dr. **Gerd Fellay**, švajcarskoj psihoterapeutkinji, su se Maks Horkhajmer i Teodor Adorno, dva čuvena filozofa, „Frankfurtske škole“ posle Drugog svetskog rata zbog pokleknuća Geteove i Šilerove otadžbine pred Firerom predala sudbini. Na to je **Fridrih Libling** (1893-1982), osnivač Psihološke „Ciriške škole“, ovoj dvojici intelektualaca, prema zabeleškama Gerde Fellay, uputio sledeći psihološki odgovor: *„Čovečanstvo mora da usvoji rezultate psihološkog istraživanja da bi stvorilo život dostojan čoveka.“* (3).

Predmet psihološkog istraživanja je duhovno-duševni život čoveka, njegova priroda, njegovo duševno stanje i njegovo ponašanje. Ako čovek spozna sebe i svoje bližnje, on menja svoj način gledanja na državnu stvarnost i celokupni društveni poredak. Rezultati psihološkog istraživanja ukazuju na put.

Zbog toga ću ja kao psiholog i nadalje slovom i rečju poučavati o psihološkoj nauci i pozivati da zajednički koračamo tim putem. Kao učenik švajcarskog psihoterapeuta Fridriha Liblinga

ja sam lično doživeo šta to znači usvojiti rezultate psihološkog istraživanja. Kao pioniru u oblasti naučne psihologije glavna preokupacija Liblinga je bila da ljudima ulije nadu u život dostojan čoveka u svakom pogledu.

Promena sveta zahteva promenu čoveka

Pošto je istorija delo ljudi, stoga promena sveta mora da proistekne iz njih samih. Ljudi moraju da upoznaju svoju sopstvenu prirodu, svoje duševno stanje, svoje svesne ili polusvesne predrasude kao i načine reakcije, svoje i svojih bližnjih.

Tako bi oni trebalo da mogu da procene, kako će oni sami i kako će njihovi bližnji reagovati na konfliktne krize i buduće ratove. Šta da urade muškarci "sposobni za odbranu", ako eventualno u kuću uleti naredba za mobilizaciju? Da li će oni odmah krenuti ili postoje ličnosti koje mogu da se usprotive naredbi "odozgo" i da kažu NE, tako da se drugi mogu orijentisati prema njima?

Po pravilu mi smo svi jedinstveni: Ministarstvo rata, političari, crkva, teolozi – kao i mi, gradjanke i gradjani.

Tako se majke povinuju svom refleksu poslušnosti i dozvoljavaju bez gundjanja da se njihovi sinovi upute na "polje časti". Ako onda stigne vest o smrti, majka "ponosna u tuzi" nosi crni povoj na ruci. Majci i sinu nedostaje hrabrost da ne ide u rat. Već je otac ili neki drug član porodice ostao u nekom ratu na takozvanom „polju časti“.

I sveštenik blagosilja oružje rata, koje Drugi sa one strane granice, a koji su takodje Hrišćani uništavaju. On time prećutno sledi uputstvo svoje crkve i ovim postupkom postaje mizeran uzor mladima. I nezaposleni se vredno prijavljuju za ratnu službu, jer misle da nemaju drugi izlaz.

Pri tome je svaki rat, u kojem se drugi narodi prisiljavaju i potčinjavaju, dobar posao. Industrija oružja zuradjuje „zlatan nos“, dok gradjani sve više osiromašuju. Uprkos tome i dalje se naoružava; to se neguje i ne poriče.

Sve je profit, kud god da pogledamo. Ne postoji ništa gde on ne igra ulogu u našem društvenom poretku. Kako to da naša deca, na primer, imaju posla sa drogama? Kako oni do njih dolaze? Kad to ne bi bio dobar posao, ne bi smo imale droge ni brige zbog njih; tržište bi bilo prazno. Ali na to se niko ne obazire. Mnogi mladi propadaju zbog droga, oni doslovce idu u smrt.

Ako se osvrnemo po svetu, konstatujemo da ljudi bez izuzetka zbog tradicionalnog vaspitanja nisu zdravi, već su psihički iritirani. Oni nisu bolesni, već samo nisu pravilno prosveteni. Ne moraju ih lečiti, već im se mora pomoći da sebe spoznaju.

Ako nam uspe da problem Čovek spoznamo u svoj njegovoj dubini, naučićemo da pravilno vidimo , šta se dešava sa nama ljudima. Da li, na primer, samo vladari sveta i njihovi političari započinju i vode ratove – ili smo i mi, gradjanke i gradjani, za rat.

Da bi se to istražilo, potrebno je mnogo vremena i strpljenja. Sva pitanja moraju da se „do kraja“ promisle. To je za život i duhovno zdravlje svakog od nas od izuzetnog značaja. Mi onda imamo kompas.

Rezultati psihološkog istraživanja pokazuju nam put

Medicina je tek onda napredovala kada je smela da istražuje i upoznaje funkciju pojedinih organa tela. Crkva je najpre bila protiv toga da se čovek istražuje. Tek kada je spoznata neophodnost da se ljudima može samo onda pomoći ako se upoznaju funkcije raznih organa, medicinari su krali leševе da bi to saznali.

Dok medicinska nauka istražuje ljudsko telo, psihološka nauka istražuje duhovno-duševni život čoveka.

Psihološka nauka je nauka o čoveku, o ljudskoj prirodi: kakav će postati, kakav će porasti i kako će se onda snaći u životu. Iskustva mu pre svega prenose roditelji i nastavnici. Čovek je onda proizvod svojih doživljaja i utisaka u detinjstvu.

Već u prvim godinama života – sa pet do šest godina -, kada dete dodje u vrtić, ono ima kompas. Ono tada zna kako treba da se ponaša. Ono ima mišljenje i o drugom detetu, ocu, majci i braći i sestrama. Ono već ima svoje karakterne osobine i zna svoje mesto u svetu.

Ali, ako se čoveku pomogne kako treba i može da rešava svoje probleme, on će dobiti drugačiji, realističniji vidik. Najvažniji problemi su njegov osećaj života, njegovo mišljenje o sebi samom, svom partneru, njegovo ponašanje prema deci, njegovo mišljenje o susedima, zajednici i državi.

To bi bilo obrazovanje u psihološkom smislu.

Ako je čovek jednom spoznao i razumeo osećanja i načine reakcije čoveka, kao i to kako on odrasta, onda će čovek razumeti i samog sebe, drugoga, društvo i ceo svet. A, ako naučimo da razumemo čoveka, onda ćemo razumeti i problem rata, jer možemo i razumemo da ocenimo naše sopstvene postupke i postupke bližnjih, šta se dešava u nama i u njima. Onda ćemo naći odgovor na pitanje: da li su to ljudi kao mi koji su za rat, ili su to sasvim drugi ljudi? Mi onda imamo sasvim drugačiji način mišljenja i osećaja.

Pošto su ljudi od strane svih institucija – počev od vaspitanja kod kuće i u školi, sve do regrutne škole i „polja časti“ – programirani po njihovim predstavama, teško im je ukazati na nerealna ili „pogrešna“ shvatanja i pomoći im.

Oni se tako programiraju da rade sve što vlastodršci od njih zahtevaju. Tako je nemački narod od oko 100 miliona ljudi – narod pesnika i mislilaca – sve odobravao i klicao Adolfu Hitleru. Svi su ga sledili – počev od pape, katoličke crkve i drugih crkava sve do naučnika, filozofa i psihologa, radnika i socijalista. Oni su bili tako „dobro“ programirani da su dozvolili da budu odvučeni u smrt.

Zbog toga treba svim ljudima preneti psihološko znanje o sebi samima i o bližnjima. Ali mi još živimo u jednom svetu u kojem se čovek nije prepoznao. On je sve istražio, ali nije prepoznao sebe samog, svoju prirodu, svoje duhovno stanje i svoje načine reagovanja.

Prosvećivanje i vaspitavanje kao profilaksa (preventiva)

Pošto se život dostojan čoveka priprema u glavama i srcima ljudi, ljudi sutra postupaju onako kako danas misle. Zbog toga je prosvećivanje od velikog značaja. Smisao prosvetiteljskih napora je čišćenje ljudske svesti od individualnih i kolektivnih predrasuda, od ideološke pozadine mnogih katastrofa čovečanstva.

Budućnost naše kulture će bitno zavisiti od toga, da li ima dovoljno „prosvetitelja“, koji su u stanju da stanovništvo oslobode od odgovarajućih predrasuda.

Intelektualci imaju u tome veliku odgovornost. U vremenu, u kojem se pretnja o samouništenju čovečanstva atomskom bombom čini mogućom, potrebni su nam više nego ikada „slobodni duhovi“, koji nas uče šta je istina, a šta je laž.

Važnije još od prosvetavanja je problem vaspitavanja. Dubinsko psihološko istraživanje je učinilo lako prepoznatljivim ogroman domet vaspitavanja. Mi danas znamo da je čovek do te mere produkt svog vaspitanja, da smemo da se nadamo da pomoću psiholoških metoda vaspitavanja, koje se odriču autoritarnog principa, možemo da vaspitamo ljude koji će biti zaštićeni od upletenosti u zabludu o moći.

Ako vaspitavanje u roditeljskoj kući i školi bude lišeno autoritarnog ponašanja koje izaziva strah, primene sile kao i neprimerene razmaženosti i ako se okrene istinskom razumevanju za dečji duhovni život, onda će ono stvoriti tip čoveka koji nema više „podanički mentalitet“ i shodno tome neće više biti savitljiva alatka u rukama vlastodržaca u našem svetu.

Uvažavanje od strane vaspitača ličnosti deteta i njegovo prijateljsko poklanjanje poverenja vaspitaču daće vredan doprinos izgradnji jednog humanog društvenog poretka i stvaranju života dostojnog čoveka.

*

Напомена за читаоце: кликните на дугме за дељење изнад. Пратите нас на Инстаграму и Твиттеру и претплатите се на наш Телеграм канал. Слободно поново постављајте и делите чланке Глобалног истраживања.

Dr. Rudolf Lothar Haensel je školski rektor, dr. pedagogije i diplomirani psiholog. Posle završenih univerzitetskih studija radio je kao naučni saradnik u obrazovanju odraslih. Kao penzioner imao je privatnu ordinaciju kao psihoterapeut. U svojim knjigama i stručnim člancima zahtevao je svesno etničko-moralno vrednosno vaspitanje kao i vaspitanje o zajedničkoj pripadnosti i miru. Za zasluge za Srbiju dobio je od Beogradskog i Novosadskog univerziteta republičku nagradu „Kapetan Miša Anastasijević“.

Fusnote

(1) <https://freeassange.rtde.me/international/167034-denkt-nicht-an-die-zukunft-es/>

(2) <https://www.globalresearch.ca/this-madness-must-cease/4460>

(3) Fellay, Gerda (1997/2010). Friedrich Liebling. Leben und Werk-eine Einführung. (Dissertation). New York, Paris, Bern i Sitten (Švajcarska), str. 16

The original source of this article is Global Research
Copyright © [Dr. Rudolf Hänsel](#), Global Research, 2023

[Comment on Global Research Articles on our Facebook page](#)

Become a Member of Global Research

Articles by: [Dr. Rudolf Hänsel](#)

Disclaimer: The contents of this article are of sole responsibility of the author(s). The Centre for Research on Globalization will not be responsible for any inaccurate or incorrect statement in this article. The Centre of Research on Globalization grants permission to cross-post Global Research articles on community internet sites as long the source and copyright are acknowledged together with a hyperlink to the original Global Research article. For publication of Global Research articles in print or other forms including commercial internet sites, contact: publications@globalresearch.ca

www.globalresearch.ca contains copyrighted material the use of which has not always been specifically authorized by the copyright owner. We are making such material available to our readers under the provisions of "fair use" in an effort to advance a better understanding of political, economic and social issues. The material on this site is distributed without profit to those who have expressed a prior interest in receiving it for research and educational purposes. If you wish to use copyrighted material for purposes other than "fair use" you must request permission from the copyright owner.

For media inquiries: publications@globalresearch.ca